

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Banker.

Valgt blev: *Nina Bang, Bramsnæs, Degnbol, Fink, Gunnar Fog-Petersen, Frandsen, Gisselbæk, Kloppenborg-Skrumsager, N. K. Kristensen, Lewinsky, Mægaard, J. Chr. Møller, Henrik Nielsen, Schovelin og C. F. Sørensen.*

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Forordning af 5. Marts 1845 om Grundafstaaelser m. v. til Jernbaneanlæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 13).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg skal herved have den Ære at forelægge for det høje Ting Forslag til Lov om Tillæg til Forordning af 5. Marts 1845 om Grundafstaaelser m. v. til Jernbaneanlæg. Som det høje Tings Medlemmer vil erindre, blev der her i sidste Rigsdagssamling behandlet et saadant Forslag, og efter indgaaende Udvalgsbehandling blev der vedtaget et Forslag, som blev sendt til Folketinget. I Folketinget naaede Sagen imidlertid ikke at komme til Behandling, da det var saa sent paa Samlingen. Jeg har nu i denne Rigsdagssamling i Folketinget forelagt det samme Lovforslag, enslydende med det af Landstinget i sidste Rigsdagssamling vedtagne, og dette Lovforslag er vedtaget enstemmigt og uden Udvalgsbehandling af Folketinget.

Den vigtigste Bestemmelse i Lovforslaget gaar ud paa, at hvis der ved en Ekspropriationsforretning ikke opnaas Enighed mellem Parterne om Erstatningens Størrelse, eller hvis en Lodsejer udebliver, skal der ske Tilførsel til Forhandlingsprotokollen om Ekspropriationskommissionens Erstatningsansættelse. Derigennem vil der blive fæstnet en Ordning, hvorefter der i Fremtiden bliver to Instanser, idet Ekspropriationskommissionen, saafremt Enighed ikke opnaas, skal ansætte den Godtgørelse, som efter Kommissionens Mening bør ydes Lods-

ejeeren for den ham ved Ekspropriationen forvoldte Skade, saaledes at der med andre Ord bliver en virkelig Vurdering ogsaa af Ekspropriationskommissionen. Denne Vurdering kan da af begge Parter, ikke som nu alene af Lodsejeeren, men ogsaa af den, efter hvis Anmodning Ekspropriationen foretages, indankes for en Taksationskommission, og denne har, ligesom hidtil, den endelige Afgørelse af Erstatningens Størrelse.

Der er desuden tilføjet en Bestemmelse om, at Parterne faar en bestemt Frist til at overveje, om de vil modtage den af Ekspropriationskommissionen ansatte Godtgørelse, og denne Frist er sat til 6 Uger fra Ekspropriationsforretningens Afholdelse. Inden 3 Uger efter, at Ekspropriationen har fundet Sted, skal der sendes Lodsejeeren og Rekvirenterne en Udskrift af Kommissionens Forhandlingsprotokol, og denne Protokol skal indeholde, hvad der er passeret ved Forretningen, herunder selvfølgelig ogsaa den Vurdering, som Ekspropriationskommissionen har fastsat for den enkelte Lodsejer. Hvis Parterne saa ikke inden 6 Uger efter Forretningens Afholdelse erklærer sig tilfredse med Ansættelsen, overgaar Sagen til Taksationskommissionen, som endeligt fastsætter Erstatningen. Der foretages altsaa to virkelige Vurderinger af to Instanser, saaledes som vi ogsaa kender det baade fra Byplanloven og fra den i 1926 gennemførte Lov om Vandforsyningsanlæg, der blev behandlet først i dette høje Ting.

Fremdeles er der givet de kommunedelegerede en større Beføjelse, idet de i Henhold til Lovforslaget faar Ret til at tilføre Ekspropriationskommissionens Protokol deres fra selve Ekspropriationskommissionen afvigende Meninger. Jeg mener ogsaa, det vil faa Betydning, at en Udskrift heraf vil kunne komme baade Lodsjeerne og Rekvirenterne i Hænde.

Endelig er der indført nogle Bestemmelser om, at til Medlemmer af Kommissionen og som kommunedelegerede kan ikke vælges Personer, som staar i et vist Slægtskabsforhold til de Lodsejere, hvis Ejendomme berøres af Ekspropriationen.

Dette er Hovedtrækkene i dette Lovforslag. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Tvede: Som Ordfører for det Udvalg, der i sidste Rigsdagssamling var nedsat til at behandle dette Lovforslag, og hvis Arbejde førte til, at det høje Ting den 13.